

Ἡ γαμὰ τῆς γαμῆς μου ἔδεξε αὐτό
τὸ παραμῦθον.

Ἡ ἀδελφεὴ καὶ ὁ σκάντζουλος.

Μια μέρα δίδει ἡ ἀδελφεὴ στο σκάντζουλο:
εἶμαστέ φίλοι, πάμε νὰ φάμε σταφύ-
λια σὲ ἕνα ἀμπέλι που ξέρω ἐδῶ
κοντὰ. «Πάμε», τῆς δίδει ὁ σκάντζουλος,
«ἀλλὰ ὅμα μας πιάσουν τὲ θὰ κάνουμε;»
«Αἶ», του δίδει, «μη φοβάσαι, ἐγὼ ξέρω
ἕνα ταξιδι (σακούδι) ψέματα ...
καὶ θὰ μας ἀφήσουν». καὶ ἐπὶ εἶπε
τον σκάντζουλο καὶ ξεκίνησαν γιὰ
τὸ ἀμπέλι. Ὅταν ἔφτασαν ὅμως του δίδει
νὰ περᾶσει αὐτὸς πρῶτα γιὰ νὰ κάνει
δρόμο με τὰ ἀγκύρια του γιὰτί αὐτὴ
δεν μπορούσε, πονοῦσε καὶ τὸ πόδι τῆς
τάχα, μόλις ὅμως μποῦναι ὁ σκάντζου-
λος καὶ τραχωρῶν λίθο, κρατῶν του
πκάνει ἡ ταξιδιὰ που εἶχε βάλει
ὁ ἀχρῶσης γιὰ νὰ φυλάει τὸ ἀμπέλι
ἀπὸ τοὺς κλέφτες. Ἦσεν ἡ ἀδελφεὴ
φύγει ὁ σκάντζουλος τῆς φωνάξει:

«Κορά Μαρία, έλα να πεις κανά
ψέμα να με ελευθερώσεις από τον
δράκονο» και τι σου απαντάει τότε;
«Τώρα τα ξέχασα όλα, και όπου φύγει
φύγει, και τον σκοντζοχαίρο ηρθέ ο αν-
θρώπος που είχε το αμπέλι, τον
βρίκε και τον πήρε στο σπίτι του
και τον μαχίρεψε και τον έφαγε»

Αυτά παθαίνουν τα κουτάζια
που ακούνε την πονηρή αδελφή.

Δευτέρα 12 Απριλίου 2022

Την γλυκιά μου την γενε Τζενε
και εχει γεννηθει στην Καρμυνη
ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΜΟΥΣΕΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
απο τα Παιδια της Χρονια
Που ηταν μικρη και εβγαλινε
με τα Παιδια της χειμωνιας
της και παιζανε με τους
Βορσ και μερικες φορες
Πηγαδινανε κ πληροζανε τους
Μεγαλους Αγγελους

Να σου πω μία ιστορία

Λοιπόν η γιαγιά μου μου είχε πει μια ιστορία όταν η θεία μου μου έλεγε τσιχλές μου έλεγε η γιαγιά να μην τις καταπίνετε τις τσιχλές μπορεί να κολλήσουν στα έντερακια σας και να αρρωστήσετε ή και να πεθάνετε. Γι'αυτό δεν καταπίνω με τις τσιχλές αλλά τις ματάνω και τις φτίνω με.

Εξείννα

ΧΑΡΩΤΕ

Μια Ιστορία απ' τη γιαγιά,

Η γιαγιά Παναγιώτα, μου είπε πως όταν ήταν παιδάκι, πήγαινε σχολείο μετά πόδια γιατί δεν είχαν αυτοκίνητα και ποδήλατα. Στο σχολείο ήταν πολλά παιδιά και είχαν έναν δάσκαλο για όλα τα μαθήματα. Έκαναν γλώσσα, μαθηματικά και γυμναστική. Η γιαγιά μου ήταν καλή στα αθλήματα και είχε πάρει και βραβείο.

Η γιαγιά μετά το σχολείο μελέτούσε στο σπίτι με το φαναράκι γιατί δεν είχαν ρεύμα.

Μια ιστορία από την γαλιλία ένα
απλό χωριό που το έλεγαν Κρίσι-
τή που. Η γιαγιά μου της άρεσε να
παίζει με τα παιδιά της γειτονίας
και παίζα να κυνιχίτο, σκουνακι, κουστο
στης γιορτάζα νάτα χριστουγεννητικό πάσχα
και η γιαγιά μου όταν ήταν με γάι ή ασκί-
νά γίνη αστυνομικίνα αλλά ο μπαμπάς
της δεν ήθελε να γίνη αστυνομικίνα και από
τότε ενόρισε του παππού. Και έκανε τον
αίλο μου και την μαμά μου. ΕΒΕΛΙΝΑ

Όταν αγυθίζουμε στο χωριό μου στην Άνω
τη βράχια κινούμε τα αυγά τα βάρουμε κόκκινα χρώμα
αλλά σε εκείνα τα αυγά β' είδαμε αυτοκόλλητα! Μας
έδωκεν τ'έπειτα και όμοια τα τσογκοίτασμα άδει και
Μετά πήγαμε άρνη κατέβηκαν όλοι οι θείες μου οι
θείες μου και τα τ'άδερφα μου και μετά κλάσαμε
να γίνουμε τα άρνη ήλουμε όλοι νερά! Μετά μετά
κατέβηκαν όσα τα τ'άδερφα μου και στην άνω
πήγαμε κα'άρα μέχρι τα βράδυ! και νήσασκε καλά
Αυτά είναι η ιστορία

Μερίνα

Μια φορά στο εξοχικό της
γιαγιάς και του παππού έγινε
μια πορεία ιστορία. Η γιαγιά μου
έψαχνε μπισκότα και κάθε βράδυ
χανόταν κι από ένα βράδυ η
γιαγιά μου τον παππού μου. Έχεις
φάει τα μπισκότα; - όχι έλεγε ο
παππούς μου. Βράδυ η γιαγιά μου
την θεία μου και την μαμά μου
- φάγατε εσείς τα μπισκότα; - όχι
έλεγαν. Η γιαγιά δεν μπορούσε
να καταλάβει που πήγαν τα
μπισκότα. Ένα βράδυ η γιαγιά
μου ξύπνησε και είδε ένα
ποντίκι να τρώει τα μπισκότα
και άρχισε να φωνάζει και
να ξυπνάει το παππού που πήγε
να σκοτώσει το ποντίκι.

Τελικά το ποντίκι τη γλίτωσε.
Βερονίκη

Μια ιστορία από την γλαυιά μου

Την γλαυιά μου την λένε Ευανθία και όταν ήταν μικρή ζούσε σε ένα χωριό, στον Άγιο Βλάση. Είναι ένα πανέμορφο χωριό γεμάτο από πεύκα, πλατάνια, έλατα και ένα μικρό ποτάμι. Σε αυτό το ποτάμι πήγαινε με τον μπαμπά της για ψάρεμα και πολλές φορές, επειδή το ποτάμι ήταν κοντά στο σπίτι της, πήγαινε μόνη της.

Ένα απόγευμα κάποιας καεράνας το μενοπάτσι άκουσε μουσική. Όταν περσίασε είδε κάτι προγματικά απίστευτο. Πανέμορφες νεράιδες, με όμορφα μακριά μαλλιά και πολύχρωμα ρούχα να χορεύουν δίπλα στο ποτάμι.

Η γλαυιά μου μέχρι σήμερα πιστεύει πως αυτό που είδε ήταν αληθινό και όχι την φαντασία της.

12/12/2021

Να βρεις και να γράψεις
ένα παραμύθι από Ουκρανία

Κάποτε ζούσε μια χρία
και, ένας γέρος σε μια
καλύβα. Ο γέρος μια μέρα
πήγαινε να ψαρέψει. Ξαφνικά
έπιασε ένα χρυσόψαρο.

Το χρυσόψαρο του είπε:

«Άσε με, άσε με» κι εγώ

θα σου κάνω τα χατίρια σου.

Κι ο γέρος είπε, «Δε χρειάζομαι
κανένα χατίρι», και χύρισε

στην καλύβα του. Η χρία του
του είπε: «Γύρσε πίσω στα

ψαρι και ζήτα του να σου

δώσει μια καινούργια βάρκα».

Ο γέρος πήγε και ζήτησε τη

βάρκα και χύρισε πάλι στην

καλύβα. Η χρία του είπε: «Γύρσε

ξανά και ζήτα και ένα καινούργιο

σπίτι, και το ψαρι το έκανε.

Η χρία όμως πάλι, ζήτησε στο γέρο

να ζήσει να γίνει η χρία του

η Βα
το
και
κα
είτ
ο
είδ
κα

η βασιλεύσα του νερού και το ίδιο
το ψάρι, να κάνει τα χατίρια της
και ο γέρος γύρισε και το έκανε
και αυτό, το ψάρι όμως δεν του
είπε ούτε μια λέξη!
Ο γέρος γύρισε πίσω αλλά τότε
είδε ότι τον έλειπε και η βάρκα
και το καινούργιο σπίτι!

Μπαβ
Β. 24
αρχή
η αρχή